

Jeg synes, det vil være betænkeligt, hvis enhver forening, der kan skrage 5.000 medlemmer sammen på basis af, at de har et discounttilbud, skal have retskrav på at få statslig anerkendelse til at administrere meget store beløb, som finansieres via det offentlige.

Og endelig synes jeg faktisk ikke, det er nogen ulykke, at der sker 130.000 overførsler pr. år fra den ene statsanerkendte a-kasse til den anden. Ca. 99,5 pct. af overflytningerne forløber fuldstændig problemfrit, og det store antal overflytninger siger jo i virkeligheden mere end noget andet om den faglige mobilitet, der er i den danske arbejdsstyrke.

I øvrigt vil et frit kassevalg og oprettelse af en række nye små tværfaglige a-kasser snarere øge end formindske antallet af overflytninger.

Herudover skal jeg indskrænke mig til at foreslå forslagsstillerne at læse den tidligere debat igennem, for det er sådan set de samme argumenter, der gælder.

Jeg skal måske også tilføje, at den forespørgselsdebat, vi havde forrige år, jo faktisk førte til, at med henblik på de situationer, hvor der opstår tvistigheder om overflytning af medlemmer, er der nu nedsat et nævn, som arbejdsmarkedets parter meget bredt var enige om. Der var ikke fuld enighed om det, det skal så dertil siges, men der var dog en relativt bred enighed om, at det var et nævn, der skulle – om jeg så må sige – tage ansvar for at løse dem, hvis der skulle opstå konfliktsituationer.

Og konfliktsituationerne udgør altså 0,5 pct. af de samlede overflytninger, og det kan altså ikke begrunde, at vi skal oprette et helt nyt a-kassesystem, som vil mindske mobiliteten på det danske arbejdsmarked.

Ole Vagn Christensen (S):

Som forslagsstillerne gør opmærksom på, så er dette beslutningsforslag en uændret genfremsettelse af beslutningsforslag nr. B 104 fra sidste samling – jeg ved ikke, hvad der driver de partier, som har fremsat det her forslag, frem med den fasthed. Og, som ministeren jo så rigtigt sagde, er det også en situation, som vi nu har oplevet gentaget igennem tre år.

Jeg synes, de argumenter, som vi kom med, for hvorfor vi sådan set ikke mener, at tværfaglige arbejdsløsheds-kasser er en god ting, faktisk var nogle rigtig gode argumenter, som man kunne have sat sig ned og undersøgt: Er der nu hold i den beskrivelse af virkeligheden, eller er der ikke hold i den beskrivelse af virkeligheden?

Vi mener altså, at det a-kassesystem, som vi har, er en medvirkende årsag til, at vi har – og det har vi også i international målestok – et vel-fungerende og meget stabilt arbejdsmarked. Men det er åbenbart ikke noget værd for forslagsstillerne til dette forslag, den samlede opposition, som her har fundet sammen, den opposition, som mener, at den kan sige, at den ligger til højre for Socialdemokratiet, og som jeg også gerne vil understrege ligger til højre for os.

Den opposition har fundet sammen og siger så, at den her stabilitet mener vi godt at vi vil gå ind og eksperimentere med. Det får man aldrig socialdemokrater til at gå med til. Jeg håber også, at disse såkaldte borgerlige partier besinder sig og så kommer frem til, at det er nu meget godt, at det heldigvis ser ud til, at forslaget kan stemmes ned.

Jeg vil gerne understrege, som jeg har gjort så mange gange i denne her forbindelse, at det er meget vigtigt at tage hensyn til, at de lediges situation og virksomhedernes situation kan matche hinanden, og at de kan gøre det på en måde, så man ikke kommer i den situation, at der er en hel masse forviklinger, så at man ikke går den direkte vej, men går den indirekte vej. Og jeg vil gerne understrege, at det, der ville blive resultatet, hvis man vedtog dette forslag, jo ville være, at man gik den indirekte vej, fordi man ikke havde det indgående kendskab til, hvordan netop det arbejdsmarked, som hørte til den specifikke arbejdsløsheds-kasse, fungerede.

Jeg mener altså med andre ord ikke, og det mener vi heller ikke i Socialdemokratiet, at der er nogen grund til, at vi skal oprette yderligere tværfaglige a-kasser. Dette både på baggrund af ovenstående og fordi – og det har jeg understreget – det ikke harmonerer med det, vi ellers priser os af, nemlig den danske model.

Vi er også meget usikre på, om ikkefagligt funderede a-kasser er i stand til at løfte de til stadighed stigende og komplekse servicefunktioner over for medlemmerne, som et moderne arbejdsmarked kræver. Og vi kan derfor godt forstå, at såvel arbejdsgiver- som lønmodtagerorganisationerne er enige med os i, at den hidtidige struktur med fagligt afgrænsede a-kasser er den, der giver den bedste dynamik. Det er derfor den, der bør opretholdes, og derfor kan vi altså ikke støtte dette forslag.